

LA DOUCE FRANCEin de buurt !

En toch ligt Frankrijk dicht, is het voor ons een mooi en gastvrij land, met een grote verscheidenheid aan streken. Auchan is er voor ons hart en voor onze maag. De doorsnee Fransman heeft ook de grenzen weggeveegd. Hun TV, hun programma's, hun eucharistievieringen getuigen van een grote kennis, een serene houding en een stijlvol optreden. Zij zijn onze dichte burens en het ligt allemaal heel dicht bij. Wij werken daar, zij werken alhier en velen zijn bereid onze taal te waarderen en aan te leren.

Er is iets dat ons aanspreekt in hun levenswijze, hun restaurants, hun diverse dranken. Leven lijkt God in Frankrijk? Of leven lijkt de Goten in Frankrijk. Volksverhuizers van weleer die zorgeloos sporen achterlieten. Een beetje lui, alhoewel....Een beetje lekker. De tijd van de slapende douanier beneden de Katsberg is voorbij. Hij kende 't Vlemsj. "Wuk eidoar mej? E beetje fret voir de mule?"...

En als ik hierop naar de sterren zie, dringt zich de onbeduidendheid der dingen aan mij op. Dan doortrekt mij een geheimzinnige vertroosting.

(De Gaulle op het einde van zijn Mémoires de guerre).

Een bron van nieuwe ijver.....Proficiat ! Jarigen !

Deryckere Ida - Lefebvre Maria -
Leman Paul - Vanwalleghem Hedwig -
Ameye Ginette - Deflo Annie.

Proficiat Ludwine en Lieven voor je
huwelijksverjaardag !

Een boekje van VI@s Wevelgem V.U. Paul Leman Kortrijkstraat 136 8560

8

Wevelgem.

APRIL 45 ste JAARGANG 2026

Beste Leden, Beste Vrienden en Vriendinnen, trouwe, steunende leden van VI@s,

Op **DONDERDAG 23 april** zijn we er weer in het JTH Ten Goudberge. De aprilse grillen zijn hopelijk van de baan en we luisteren naar **de heer A. D'Halluin** die met veel animo komt spreken over de grootste Fransman, een man van eer en traditie die zijn leven lang streefde naar een "Frankrijk dat een voorbeeldfunctie vervult".

Dit brengt ons direct naar de vele ontgoochelingen die de generaal nu eenmaal in zijn leven opliep en naar zijn koppige zegedrift.

Op ethisch gebied, moreel gebied was die man toch ook een lichtend voorbeeld, ver boven de vele koningen, keizers en presidenten die nu eenmaal leefden als.....God in Frankrijk (wellicht de Goten).

Lui en lekker en ver van enige moraal. Maar zo was de generaal niet.

Begin : 14.30 u. Met een bescheiden bijdrage kunnen ook niet-leden mee genieten van een mooie, leerrijke namiddag, koffie bij de vleet, een stevig vieruurtje met koekebrood en een gezellig samenzijn in de praatjeshoek. "De GAULLE, de man die vaak neen zei"

Leden : 4 euro - niet-leden : 8 euro. Power point. Woord en beeld !

DE GAULLE

Hij kende een jeugd in een traditioneel midden, waar waardering, gehoorzaamheid en respect natuurlijk op de eerste plaats stonden. En toch zei hij diverse malen “neen” in zijn dramatisch leven.

Hij was in feite een rebellerende kolonel die het officiële Frankrijk niet volgde in de langzaam collaborerende regering Petain die uiteindelijk al te gedwee de bezetter moest volgen. Vele Fransen die later zelfs nog een grote politieke rol gingen spelen in het naoorlogse Frankrijk zaten zowat te paard in dit Vichyregime en ze kozen telkens maar eieren voor hun geld. Vaak noodgedwongen, soms opportunistisch. In Frankrijk zat en zit er altijd iets van een uiterst rechts en een uiterst links en daartussen heb je in

mindere mate alle kleuren van de regenboog. Naargelang W.O. II verder verliep had je dan ook felle botsingen tussen de extreme vleugels van “la douce France”. En van op afstand (zijn tocht naar Engeland) moest De Gaulle, vooreerst niet zo gewaardeerd door de geallieerden, toezien en oproepen om verder te strijden. Altijd een beetje in de schaduw van de grote “overwinnaars” maar steeds met de fiere stap om mee te spelen wanneer zijn woorden konden wegen.

DE ONMISBARE MAN

De gemiddelde Fransman is vrij tevreden over zijn “train de vie”, over zijn levenswandel en zijn sociale zekerheid. Gelijk overal zijn er natuurlijk de mindere goden, de lui die het minder goed hebben. Na de oorlog en na tal van moeilijkheden werd er dan toch maareen beroep gedaan op de generaal om Frankrijk te redden. Frankrijk zat in een jarenlange strijd gewikkeld met zijn kolonie Algerije.

Zij beschouwden Algerije als een deel van Frankrijk en een heel stel

FRANKRIJK DE DICHTER BUUR

Wij hebben vaak een eigenaardige verhouding met Frankrijk.

Wij werden in de loop van de geschiedenis vaak onder de voet gelopen door Frankrijk. Reeds in Bouvines (1214) - even onder Doornik en op de weg van Parijs-Roubaix - werd de Vlaamse graaf, mede met andere leenmannen gekortwiek. In 1302 was er de grote confrontatie tussen de Vlamingen (en de Franssprekende graaf Guy de Dampierre) met als tegenstander Filips de Schone en zijn opperman d’Artois.

De Groeningebeek heeft nog een restant in het WZC De Korenbloem en er zijn nog de gerenoveerde Gulden Sporen in de Onze-Lieve-Vrouwekerk in Kortrijk. En het Begijnhof lag toen reeds aan de rand van de stad Kortrijk.

En zovele malen ging koning Lodewijk XIV er met de grove borstel door onze steden. En dan kwam ene Napoleon onze jongens opeisen om te gaan vechten in verre streken....Een bloederige periode voor onze contreien. Ene Baekelandt was net als zovelen deserteur, vechtjas en verlopen bendelid, op zoek naar eten en geldroof. En dan bleef er de Franse invloed bij de vorming van België en het huwelijk van de eerste Belgische koning. Vele machtige lieden uit de hogere middenklasse achtten het moment rijp om lippendienst te bewijzen aan de nieuwe heersers en ze werden in de nieuwe adel - met Franse complimenten - opgenomen. La Belgique de papa werd geboren. De protestantse koning werd wandelen gestuurd. Nederland kreeg het nakijken. Niet zo slecht die Willem uit het Noorden maar soms te radicaal. En die Franstalige en anti-protestantse invloeden.....

ONZE MEDEWERKERS IN DE BRES

We hebben natuurlijk onze voorzitter, de eerste en laatste toevlucht. Wij hebben onze ondervoorzitter, die de lay-out van het boekje verzorgt en voor alle technische problemen een oplossing vindt. Iemand die ook ten dienste staat met de wagen.

Wij hebben de helpers bij het klaar zetten van de zaal. Idem voor het opruimen van tafel en stoelen. Wij hebben de velen die helpen bij de vaat, bij het klaarzetten van en het aanbrengen van koffie en boterhammen. Wij

hebben onze mensen aan de top die zorgen voor de administratie en onze kas wat bijhouden.

Wij hebben de dienstdoende redacteur die kan rekenen op de lay-out-mens en de tocht naar de kopieermachine. De redacteur steekt het boekje in elkaar, hij verdeelt de taken voor de wijkmeesters.

Zij rijden dan door weer en wind om jullie het infoboekje te bezorgen. Wij vergeten wellicht bereidwillige handen die wij uiteraard allen danken.

Wij hebben onze bestuursvergaderingen en onze contacten en

bijeenkomsten op provinciaal vlak. Wij citeren geen enkele naam, want dan zouden wij met vergetelheden zitten. Wij danken ze allen. Ook de bereidwillige chauffeurs die aanspreekbaar zijn.

Fransen waren nu eenmaal geboren en getogen in hun moederland Algerije. Een deel van Frankrijk? En Algerije had de Franse maatschappijen heel wat te bieden: er stak wel wat in de grond en er waren veel "pieds noirs" aan de rechterzijde die zwoeren bij hun geboortegrond, hun Frankrijk, aan de overzijde van de Middellandse Zee. Een jarenlange strijd, een opstand van generaals, en De Gaulle moest het weer eens oplossen. Een verrader? Een volbloed Fransman?

DE GENERAAL

Hij voorzag de toekomst. Vroeger zag hij als kolonel hoe Frankrijk tijdens het interbellum (1930-1940) klaar was met een tactiek, een strategie, een bewapening voor een W.O.I en niet voor een volgende bewegingsoorlog. Duitsland was klaar voor W.O. II (volgens De Gaulle). Mei 68 doemde ook op in Parijs. Bij ons werd het Leuvens gekleurd met de taalkwestie. Over heel Europa en zeker in Parijs was er de revolte tegen het al te burgerlijke, te conservatieve patroon van de toenmalige tijd. (zo zag men het!) De gewelddaden bleven niet uit en de slijtage deed zich andermaal voelen in de Franse politiek.

De Gaulle had vijanden aan zijn linkerzijde maar ook de rechterzijde (het leger) voelde zich vaak geraakt. Hij kon echter andermaal rekenen op een oude getrouwe parachutistengeneraal Massu die ook in Algerije aan zijn zijde bleef, alhoewel zijn hart bloedde bij zoveel verlies. De Gaulles troon wankelde. Hij werd ouder en moest telkens opnieuw de brokken lijmen. Zijn aparte, eigen Franse, soms niet zo Amerikaanse houding in de Europese politiek, zijn voortdurende strijd, zijn onbegrepen zijn, zijn eenzaamheid in het begin van de oorlog, zijn wil om Noord-Afrika dan aan zijn zijde te krijgen, de minachting van de Engelse en Amerikaanse gelederen: dit alles zou deze fiere Fransman wel tekenen. Uiteindelijk vertrok hij naar Colombey.

DE GAULLE IS COLOMBEY

De GAULLE is Colombey en Colombey is De Gaulle.

Enkele uren na de plechtigheid in Parijs vond de eigenlijke begrafenis plaats in Colombey-les-deux-Eglises. Er waren 40.000 mensen naar het dorp gekomen om er bij te zijn. Was zijn heengaan uit de politiek de gelegenheid om even het bilan op te maken... Sommigen vonden dat hij te lang aan de macht was geweest, eigen partijgenoten zwegen maar zij twijfelden soms aan zijn besluitvorming, maar weldra werd hij dan toch "de grootste Fransman aller tijden". De man hield het bij strikte normen, waarden, oordelen, opvattingen.

Hij was behoorlijk sober in tal van levensgewoonten en hij zou aardig opgekeken hebben naar de esbatterementen van tal van zijn opvolgers.

Hij werd geboren in Rijsel in 1890. In 1970 stierf hij in Colombey.

Hiernaast het sober graf van
CHARLES DE GAULLE

E BITJE WEST-VLAAMS

Dre zit 'n oar in de beuter. Jès toppenuut van koleire.
Lievre es nen oaze en den dien kan straf zière loipen.
Nie mè weten waaruut of woarin. (geen uitweg zien !)
Kweèste moaken en vechten. (ruzie maken).
Z'ed en erte lik e koekebroit (zeer goedhartig)

't Es moar e netebuk van e jonk. (venijnig ventje).
't Es e knechtebrakke, ne pintelierder, e vulemule.
Je goat dadde verdestrueren, verdimmeleren.

Moar da zin toch toeren bie de boeren

't Es kerremesse in d'helle (regen en zonneschijn)

't Es tied dat uut es.

Kinders kweken en es gièn oar snien.

't Oar groeit deur zin klakke.

Den dien kan eten lik e diekedelver.

'k En d'r min buuk van vul.

Der deure goan mè vule voeten.

'k Goan moeten e ruttelinge geven.

Gièn trommelinge.

MASSU, DE DRAAISCHIJF

In januari 1960 verscheen een interview met Massu in de Süddeutsche Zeitung. Hij zei o.a. : Het leger heeft de macht. Het heeft die nog niet gebruikt maar zal dat doen als het nodig is. Het begrijpt de politiek van generaal De Gaulle niet meer. Wij zijn teleurgesteld te zien dat De Gaulle zich ontwikkelt tot een man van links.

Jacques MASSU

Dit maakt deel uit van de hetze die toen in Frankrijk en in Algerije heerste. Massu lag dus in het kamp van de rechtse Franse Algerijefans. Uiteindelijk kon De Gaulle toch rekenen op zijn leerling Massu. Ook later wanneer de revolte bijna losbrak in Parijs.

De parachutistengeneraal koos het juiste pad in de Franse geschiedenis. Op dat moment lag Frankrijk heel dicht bij een putsch van het Franse leger.